

РЕШЕНИЕ

№ 4718

гр. София, 23.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 16-ТИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и пети септември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ПЕТЪР Н. СЛАВЧЕВ

при участието на секретаря МАРИЯ АЛ. ХАРИЗАНОВА
като разгледа докладваното от ПЕТЪР Н. СЛАВЧЕВ Административно
наказателно дело № 20231110206681 по описа за 2023 година

За да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 59 и сл. от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по жалба на Л. И. С. срещу Наказателно постановление (НП) № 23-4332-007353 от 25.04.2023 г., издадено от „Началник сектор“ в Отдел Пътна полиция при СДВР, с което са наложени административни наказания „глоба“ в размер на 1000 (хиляда) лева и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 3 месеца на основание чл. 178ж, ал. 1, предложение първо от Закона за движението по пътищата (ЗДвП) за извършено нарушение на чл. 58, т. 3 от ЗДвП.

В жалбата се сочи, че наказателното постановление е незаконосъобразно. Жалбоподателят твърди, че навлязъл в лентата за принудително спиране, за да избегне голяма дупка и да предотврати пътнотранспортно произшествие, като се е движел в тази лента само няколко метра. Моли наказателното постановление да бъде отменено.

В съдебно заседание жалбоподателят се явява лично, като поддържа жалбата. В хода на съдебните прения моли същата да бъде уважена, като процесното наказателно постановление бъде отменено, като неправилно и

незаконосъобразно.

Въззиваемата страна не е взела отношение по жалбата.

От събраните по делото писмени доказателства, преценени поотделно и взети в тяхната съвкупност, Съдът прие за установено следното от фактическа страна:

На 07.04.2023 г. около 07:28 часа, по автомагистрала Хемус, с посока на движение от гр. София към гр. Ботевград, между 6 км и 7 км, жалбоподателят Л. И. С. управлявал товарен автомобил марка/модел „Скания“ с рег. номер ***, собственост на „УНИТРЕЙД-БГ“ ООД, като навлизал и се движел в лентата за принудително спиране, без основателна причина - без повреда на пътното превозно средство и без здравословни проблеми на водача и пътниците в превозното средство. Движението на автомобила било непосредствено възприето от свидетеля Е. А. Л. на длъжност „младши автоконтрольор“ в ОПП при СДВР, който спрял за проверка автомобила на жалбоподателя и въз основа на така установеното му съставил Акт за установяване на административно нарушение серия GA № 940102/07.04.2023 г., в който посочил, че с описаното поведение жалбоподателят е извършил нарушение на чл. 58, т. 3, предложение първо от ЗДвП. В срока по чл. 44 от ЗАНН жалбоподателят не подал писмени възражения против съставения му АУАН.

Въз основа на АУАН серия GA № 940102/07.04.2023 г., било издадено и процесното наказателно постановление, с което на жалбоподателя били наложени административни наказания „глоба“ в размер на 1000 (хиляда) лева и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 3 месеца на основание чл. 178ж, ал. 1, предложение първо от ЗДвП за извършено нарушение на чл. 58, т. 3 от ЗДвП.

Установената фактическа обстановка се доказва от събраните в хода на производството гласни доказателствени средства – показанията на свидетеля Е. А. Л., както и писмените доказателства - административнонаказателната преписка, съдържаща АУАН серия GA № 940102/07.04.2023 г.; Наказателно постановление № 23-4332-007353 от 25.04.2023 г.; Справка картон на водача; Заповед № 513з-5412/18.07.2016 г. на директора на СДВР; Заповед № 8121к-13318/28.10.2019 г. и Заповед № 8121з-1632/02.12.2021 г. на министъра на вътрешните работи, а също и акт за встъпване в длъжност от 29.10.2019г.

Съдът кредитира с доверие показанията на свидетеля Е. Л., които са логични, ясни и непротиворечиви, като същите кореспондират и с наличния по делото доказателствен материал. Свидетелят Л. лично е възприел, че управляваният от жалбоподателя товарен автомобил е навлизал в лентата за принудително спиране, като, в рамките на разстояние от около 1 км., на моменти само част от автомобила се намирала в тази лента, а на моменти се движел изцяло в същата.

Въз основа на така установеното от фактическа страна съдът, намира от правна страна следното:

Жалбата се явява процесуално допустима – подадена е от процесуално легитимирано лице, в рамките на срока за обжалване по чл. 59, ал. 2 от ЗАНН, и е насочена срещу обжалваем (подлежащ на съдебен контрол)

административнонаказателен акт.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Като инстанция по същество, в производството по реда на чл. 59 и следващите от ЗАНН, районният съд осъществява цялостна проверка относно правилното приложение на материалния и процесуалния закон, независимо от основанията, посочени в жалбата. Настоящият съдебен състав, след извършена служебна проверка по спазването на процесуалните правила относно компетентността на длъжностните лица, съставили акта за установяване на административно нарушение и издали наказателното постановление счете, че правилата за компетентност са спазени. Видно от приложените заповеди, цитирани по-горе, актосъставителят Е. Л., на длъжност „младши автоконтрольор“ в ОПП при СДВР е оправомощен да съставя актове за установяване на административни нарушения по ЗДвП, а Даниела Дескова на длъжност „Началник сектор“ в ОПП при СДВР, е длъжностно лице оправомощено да издава наказателни постановления за нарушения по ЗДвП, поради което АУАН и НП се явяват издадени от длъжностни лица, действали в кръга на своите компетенции.

Административнонаказателното производство е образувано със съставянето на АУАН в предвидения от ЗАНН 3-месечен срок от откриване на нарушителя, респективно 1-годишен срок от извършване на нарушението – нарушението е извършено на 07.04.2023 г. като актът за установяване на административно нарушение е съставен на същата дата. От своя страна обжалваното наказателно постановление е издадено на 25.04.2023 г., т.е. в законоустановения 6 – месечен срок. Ето защо съдът намира, че са спазени всички срокове, визирани в разпоредбата на чл. 34 ЗАНН, досежно законосъобразното ангажиране на административнонаказателната отговорност на жалбоподателя от формална страна.

Процесният акт за установяване на административно нарушение и обжалваното наказателно постановление са издадени от компетентни органи, в предвидената от закона писмена форма и съдържание (чл. 42 и 57 от ЗАНН), при спазване на установените срокове и ред. Същите отговарят на изискванията на чл. 42, ал. 1, т. 3, т. 4 и т. 5, и чл. 57, ал. 1, т. 4, т. 5 и т. 6 от ЗАНН - съдържат описание на нарушението, мястото и датата на извършването му. Обстоятелствата, които очертават извършването на

нарушението, са ясно и точно конкретизирани и позволяват да се разбере в какво се изразява то, като е налице и съответствие между фактическото му описание и правната квалификация. С оглед на това настоящият състав на съда приема, че в хода на административнонаказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения.

В настоящото производство, предмет на доказване е извършеното административно нарушение и авторството му, което се извежда от разпоредбата на чл. 102, т. 1 от НПК, вр. чл. 84 от ЗАНН. Тежестта на доказване лежи върху наказващия орган, поради което той следва да прояви достатъчна процесуална активност, за да бъде доказано с категоричност осъществяването на административно нарушение.

Съгласно разпоредбата на чл. 58, т. 3 от ЗДвП при движение по автомагистрала на водача е забранено да се движи или спира в лентата за принудително спиране, освен при повреда на пътното превозно средство, както и при здравословни проблеми на водача или пътниците в превозното средство.

Съдът намира, че в случая е установено по несъмнен начин, че жалбоподателят е управлявал процесния товарен автомобил по Автомагистрала Хемус, като се е движел в лентата за принудително спиране, които обстоятелства не са спорни между страните, а и се установяват от доказателствената съвкупност по делото. Не се установи от показанията на свидетеля Л. наличие на непосредствена опасност за участниците в движението, която да е била преодоляна чрез навлизане в аварийната лента за движение, а в случай че неравности по пътя са представлявали риск за превозвания товар, водачът би могъл да избегне същия с избиране на законосъобразно поведение на пътя с намаляване на скоростта си на движение.

Не е налице нито едно от обстоятелствата, при които съгласно разпоредбата на чл. 58, т. 3 от ЗДвП движението по лентата за принудително спиране би било разрешено – няма данни да е имало повреда на пътното превозно средство или здравословни проблеми на водача или пътниците в превозното средство.

Ето защо съдът приема, че с поведението си жалбоподателят е осъществил от обективна и субективна страна процесното нарушение – като водач на моторно превозно средство – товарен автомобил марка/модел „Скания“ с рег. номер *** при движение по автомагистрала, се е движел в лентата за принудително спиране, в нарушение на чл. 58, т. 3 от ЗДвП. Съдът намира, че процесното нарушение е извършено при форма на вина пряк умисъл, доколкото жалбоподателят е съзнавал обществения характер на деянието и неговите общественноопасни последици и е искал настъпването на тези последици.

Съдът намира, че деянието не съставлява маловажен случай по смисъла на чл. 28 от ЗАНН, доколкото разкрива типичната, а не по-ниска степен на обществена опасност на деяния от този вид (§ 1, т. 4 от ДР на ЗАНН). Извършеното нарушение е формално такова, като законодателят не е предвидил настъпването на каквито и да е съставомерни вреди от същото. Освен това следва да се отбележи, че нарушенията на правилата за движение

по пътищата, застрашават в значителна степен обществените отношения, обект на защита от ЗДвП, тъй като създават опасност от настъпването на вредни последици - причиняване на ПТП, увреждане живота, здравето и имуществото на останалите участници в движението по пътищата. От показанията на свидетеля Л. се установява, че нарушителят управлявал превозното средство в аварийната лента за движение в продължение на около километър, с което съществено е застрашил сигурността на участниците в движението по пътя.

Според разпоредбата на чл.178ж от ЗДвП водач, който се движи в лентата за принудително спиране по автомагистрала, без да са налице изключенията по чл. 58, т. 3 от същия закон или в платното за насрещно движение по автомагистрала и скоростен път, се наказва с лишаване от право да управлява моторно превозно средство за срок от три месеца и глоба в размер на 1000 лева.

Доколкото предвидените в чл. 178ж от ЗДвП наказания глоба и лишаване от право на управление на моторно превозно средство са в абсолютно определен размер, то излагането на съображения досежно тяхната индивидуализация се явява безпредметно.

Предвид изложеното съдът намира, че правилно и законосъобразно е ангажирана административнонаказателната отговорност на жалбоподателя за нарушение на цитираните по-горе разпоредби, поради което процесното наказателно постановление следва да бъде потвърдено, доколкото не са налице основания за неговата отмяна или изменение по смисъла на чл. 63, ал. 9 от ЗАНН.

Така мотивиран и на основание чл. 63, ал. 2, т. 5 от ЗАНН, Софийски районен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 23-4332-007353 от 25.04.2023 г., издадено от „Началник сектор“ в Отдел Пътна полиция при СДВР, с което на Л. И. С. са наложени административни наказания „глоба“ в размер на 1000 (хиляда) лева и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 3 месеца на основание чл. 178ж, ал. 1, предложение първо от ЗДвП за извършено нарушение на чл. 58, т.3 от ЗДвП.

Решението подлежи на касационно обжалване, чрез Софийски районен съд, пред Административен съд - София на основанията, предвидени в НПК и по реда на Глава XII от АПК, в 14-дневен срок от получаване на съобщението за изготвянето му.

Съдия при Софийски районен съд: _____